

■ **ROESELARE** – Vorige week vrijdag trokken de 100 dagen-vierders de aandacht van Jos Depondt en zijn vrouw Christine, die op een appartement in De Munt wonen. “De laatstejaars maakten van ‘s morgens vroeg veel lawaai en kabaal en dat deed me spontaan terugdenken aan mijn laatste jaar toen we verkleed als pastoors de lessen volgden”, mijmert Jos.

Jos Depondt haalt herinneringen op aan de 100 dagen van ‘Economics 70’

“Een pintje en dat was het”

DOOR IVAN BALLIU

Vorige week werd mijn aandacht getrokken door het vele lawaai dat de 100 dagen-vierders al van ‘s morgens vroeg maakten op de Grote Markt en omgeving”, zegt Jos Depondt, die vele jaren in Zaventem woonde, maar nu naar de heimat terugkeerde en er met zijn vrouw een appartement betreft in De Munt. “In onze tijd werd dat in school gevierd en niet op straat. Nu ontbijten ze om 6 uur ‘s morgens al op de Grote Markt in stad en is er al een deejay van ‘s morgens vroeg.”

Jos herinnert zich nog goed de 100 dagen van zijn Economics ‘70. “Toen was het nog een traditie dat de laatstejaars van het middelbaar op die dag in pyjama naar de lessen trokken. Onze klas doorbrak die traditie door het een keertje op een andere manier te doen. We gingen allemaal verkleed als pastoor naar de lessen. Soutanes (priesterkleden) zoeken voor 21 leerlingen was voor ons ook zo geen moeilijke zoektocht. Mijn vader André was immers koster op de Sint-Vincentiusparochie en de pa van mijn klasgenoot Lieven Marichal was koster op de Sint-Amandsparochie. Zij konden dus een goed woordje doen bij hun pastoors en die waren er ook meteen mee akkoord. Soutanes waren er in die tijd genoeg, ook al omdat in die tijd de koster megingen met de pastoors om de laatste sacramenten toe te dienen. Voldoende soutanes vinden was dus geen probleem, de juiste soutanes aan de juiste pastoor terugbezorgen daarentegen wel, zo bleek nadien. De leerkrachten van het college waren uiteraard niet op de hoogte van ons plan.”

De laatstejaars economische deden hun pastoorskleed voor de 100 dagen ‘s morgens omstreeks 7 uur al aan en trokken zo naar de klas. “Die eerste confrontatie met de leerkrachten leverde alleen maar goede reacties op. Wat ze niet wisten is dat wij De Weekbode hadden opgebeld om te melden dat er ‘s middags voor de Grand Bazar in de Zuidstraat een groep pastoors zou staan in verband met de 100 dagen. De redactie had echter naar het college gebeld om te vragen wat er daar die middag zou te doen zijn... Niet naar de zin van superior Modde die ons meteen verbood om op de middag naar buiten te gaan. ‘t Kot was te klein op dat moment, maar er was niets aan te doen. De fotograaf stond daar op de middag een hele tijd te wachten op ons, tevergeefs! We zijn dan maar de hele dag de

andere klassen een beetje gaan lastig vallen. De meeste lessen waren die dag trouwens geen echte lessen meer. Wij wilden zingen, liefst Gregoriaans natuurlijk (we waren toch pastoors!). Eén leerkracht kon niet lachen met onze verkleedpartij: priester André Vermeulen, de lange was zijn collegeroepnaam. Voor zijn les moesten we onze soutane uittrekken en onze normale kledij weer aandoen. ‘s Avonds dronken we nog een pintje in de Vagant, die toen ook al bestond. Om 20 uur waren we allemaal al thuis. Dat zal nu wel heel wat uurtjes later geweest zijn.”

Hechte klas

De oud-leerlingen van het laatste jaar economische van 1969-1970 (Economics ‘70) van het college komen nog elk jaar samen en dat is toch een uitzondering. “We waren ook een *speciaaltje* in onze tijd. Ik herinner me nog dat we met de klas en met de meisjes van de Grauwe Zusters danslessen volgden in Dansschool Persyn als ik het nog goed voor heb. Dat was uiteraard niet naar de zin van onze

“OM 20 UUR WAREN WE AL THUIS NA DE 100 DAGEN”

superior Modde die dergelijke initiatieven overbodig vond. Maar dankzij de bemiddeling van onze fantastische leraar meester Tack, kregen we toch toelating dat te or-

De klas Economics van 1970, op de eerste rij van links naar rechts: Marc Raes, Johan Goemaere, Yvan Couvreur, Jos Depondt, meester Tack (klastitularis), Frans Beunens, Lieven Marichal, Frans Verhote en Patrick Lammertyn; tweede rij: Yves Vandeghinste, Ludo Bagein, Paul Muylle, Guido Degryse, Willy Withouck en Jozef Bostoen; derde rij: Frans Terry, Dirk Ghechiere, Lieven Vercurysse, Jean-Marie Vanhoorne (overleden), Johnny Demey, Dany Maertens en Johan Buyse. (GF)

ganiseren. We waren ook de eerste laatstejaars uit het college die een T-dansant organiseerden. Die vond plaats in De Karre onder de mooie naam *Romantic Moonlight Party*. Er was heel veel volk en dat avondje bracht nog 25.000 oude Belgische frank op voor de klas. Later hebben we nog een keer een fuif georganiseerd op de site waar Dreamland is. En we komen met de vroegere klasmakkers ook nog elk jaar bijeen, met de

dames en bij een entje. Elk jaar halen we nog herinneringen op aan onze collegetijd en aan het

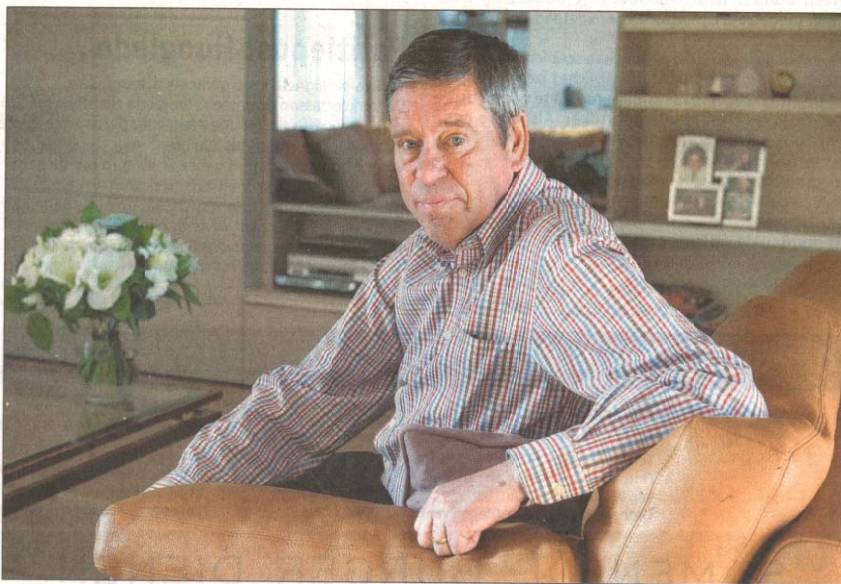
“WE KOMEN MET ONZE KLAS NOG JAARLIJKS SAMEN”

voorbij jaar. Een vaste datum hebben we niet, omdat enkele

klasgenoten in het buitenland wonen. Patrick Lammertyn is getrouwd met een Mexicaanse en woont er al vele jaren. Willy Goderis woont in Chicago en dan is er nog onze Luxemburger Ivan Couvreur. Op een moment dat die mensen zich kunnen vrijmaken en naar Roeselare komen, plannen we onze reünie. We zijn waarschijnlijk ook één van de enige klassen waarvan men weet waar de oud-leerlingen wonen en werken en met wie ze getrouwd zijn.”

Bekentenis

Jos wist ons ook een primeur te vertellen. “Enkele weken na de 100 dagen trokken de leerlingen van het middelbaar te voet naar Dadizele op bedevaart en ginder maakten de laatstejaars bekend voor wat ze zouden verder studeren. Normaal vertrok men om 5 uur ‘s morgens. Maar in 1970 hadden wij de toegangspoort van school vooraf met zware kettingen afgesloten. Om 5 uur stonden daar een 500-tal leerlingen voor een gesloten poort. Wij deden alsof we van niets wisten. Pastoor Vermeulen heeft dan 3 uur gewerkt om alle kettingen door te zagen. ‘s Anderendaags volgde er een onderzoek op school, maar zonder resultaat. Niemand van ons bekende en al die jaren wist niemand in ‘t college wie die kettingen er had aangedaan. Wel, nu weten ze het wel, het was de klas ‘Economics ‘70!’”

Jos Depondt denkt met veel plezier terug aan zijn 100 dagen. (Foto SB)